בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ

גִּלְיוֹן

שִׁיעוּרֵי חִינוּךְ

אִידִישׁ

פּוּנֶעם רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיטָ"א

פְּרַאקְטִישֶׁע עֵצוֹת אוּן הַדְרָכוֹת פַּאר עֶלְטֶערְן, מְלַמְּדִים, מְחַנְּכִים אוּן מְחַנְּכוֹת

גליון קע"ט

מוסדות היכל הקודש ברסלב

פרשת ויצא שנת תשפ"ז

שִׁיעוּרִים אִין חִינוּךְ

פּוּנֶעם רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיטָ"א

- לִיבְּשַׁאפְט אִין חִינוּךְ -

דֶער סוֹד פּוּן הַצְלָחָה

טַייעֶרֶע מְחַנְּכִים, מִיר דַארְפְן דַאנְקֶען אוּן לוֹיבְּן דֶעם אֵייבֶּערְשְׁטְן פַּאר דִי גְרוֹיסֶע זְכִיָּה וָואס עֶר הָאט אוּנְז גֶעגֶעבְּן, אַז מִיר קֶענֶען זִיצְן מִיט אִידִישֶׁע קִינְדֶער אוּן לֶערְנֶען מִיט זֵיי דִי הֵייליגֶע תּוֹרָה.

עֶס אִיז דָא זֵייעֶר אַ וִויכְטִיגֶע יְסוֹד אִין חִינוּךְ, וָואס וִויפִיל מֶען וֶועט נָאר רֶעדְן דֶערְפוּן - דַארְף מֶען עֶס אַלְץ נָאכְאַמָאל מְחַזֵק זַיין; וַוייל אוֹיב מֶען אִיז מְחַנֵּךְ קִינְדֶער אָן דֶעם תְּנַאי, וֶועט דִי גַאנְצֶע אַרְבֶּעט אָנְקוּמֶען זֵייעֶר זֵייעֶר שְׁוֶוער אוּן מֶען וֶועט נָאךְ דֶערְצוּ אוֹיךְ נִישְׁט מַצְלִיחַ זַיין.

דֶער יְסוֹד אִיז: "מֶען מוּז לִיבּ הָאבְּן דִי קִינְדֶער". אוֹיבּ מֶען וִויל מְחַנֵּךְ זַיין קִינְדֶער אוּן מֶען וִויל אַז זֵיי זָאלְן אָנְנֶעמֶען דִי וֶוערְטֶער וָואס מֶען רֶעדְט צוּ זֵיי - מוּז זַיין לִיבְּשַׁאפְט; דָאס אִיז דֶער גַאנְצֶער סוֹד פּוּן הַצְלָחָה אִין חִינוּךְ.

חִינוּךְ אָן קַיין לִיבְּשַׁאפְט קֶען מֶען הֶעכְסְטְנְס רוּפְן 'בֶּעבִּי סִיטִינְג'; מֶען שְׁטוּפְּט סְתַם אַדוּרְךְ דִי טֶעג, וָואכְן אוּן חֲדָשִׁים, אָבֶּער לְמַעֲשֶׂה טוּט מֶען גָארְנִישְׁט אוֹיף. עֶס לוֹינְט זִיךְ נִישְׁט דִי גַאנְצֶע שְׁוֶוערֶע אַרְבֶּעט וָואס מֶען לֵייגְט אַרַיין אִין דִי קִינְדֶער, עֶס אִיז אַ שָׁאד אוֹיף דִי כֹּחוֹת פּוּנֶעם מְחַנֵּךְ, אַ שָׁאד אוֹיף דִי כֹּחוֹת פּוּן דִי קִינְדֶער, אוּן אַ שָׁאד אוֹיף דִי טַייעֶרֶע צַייט וָואס גֵייט אַוֶועק אָן קַיין שׁוּם תּוֹעֶלֶת.

לִיבְּשַׁאפְט אִין הַארְץ

שְׁטֶעלְט זִיךְ אַ שְׁאֵלָה: וָואס מֵיינְט דָאס 'לִיבְּשַׁאפְט'? דֶער עֶנְטְפֶער אִיז: דָאס מֵיינְט לִיבּ צוּ הָאבְּן דִי קִינְדֶער בַּיי זִיךְ אִין הַארְץ. מֶען דַארְף נִישְׁט טֵיילְן קַיין טַייעֶרֶע מַתָּנוֹת פַּאר דִי קִינְדֶער, מֶען דַארְף זֵיי פָּשׁוּט לִיבּ הָאבְּן בַּיי זִיךְ אִין הַארְץ.

נָאר דֶער אֵייבֶּערְשְׁטֶער אַלֵיין וֵוייסְט צִי מֶען הָאט טַאקֶע לִיבּ אַ קִינְד, אוּן פַּארְשְׁטֵייט זִיךְ אַז אוֹיךְ דֶער מְחַנֵּךְ אוּן דִי קִינְדֶער אַלֵיין שְׁפִּירְן עֶס, וַוייל "כַּמַּיִם הַפָּנִים לַפָּנִים כֵּן לֵב הָאָדָם לָאָדָם" (מִשְׁלֵי כז, יט) - אַ הַארְץ שְׁפִּירְט וָואס יֶענֶער הָאט אִין הַארְץ צוּ אִים.

דָאס אִיז נִישְׁט קַיין אוֹיסֶערְלִיכֶע זַאךְ וָואס מֶען קֶען פָּשׁוּט נָאכְמַאכְן אָדֶער אַיינְרֶעדְן פַּאר יֶענֶעם. אֲפִילוּ אוֹיבּ אַ מְחַנֵּךְ וֶועט זָאגְן פַּאר דִי עֶלְטֶערְן: "אִיךְ הָאבּ זֵייעֶר לִיבּ דַיין קִינְד" - מוּז נָאכְנִישְׁט זַיין אַז עֶר הָאט אִים טַאקֶע לִיבּ.

וִוי צוּ אַן אֵייגְן קִינְד

מוֹהֲרָא"שׁ זָאגְט אַ פְּשַׁט אוֹיף דֶעם וָואס דִי הֵייליגֶע חֲכָמִים זָאגְן (סַנְהֶדְרִין יט:): "כָּל הַמְלַמֵּד בֶּן חֲבֵירוֹ תּוֹרָה כְּאִילּוּ יָלְדוֹ" - וֶוער עֶס לֶערְנְט תּוֹרָה מִיט אַ צְוֵוייטְנְ'ס קִינְד, וֶוערְט עֶס גֶערֶעכְנְט כְּאִילוּ עֶר אַלֵיין הָאט אִים גֶעבּוֹירְן. אוֹיבּ מֶען וִויל לֶערְנֶען תּוֹרָה מִיט אַ קִינְד, מֶען וִויל אִים מְחַנֵּךְ זַיין אוּן אִים זָאגְן מוּסָר, מוּז עֶס זַיין אוֹיף אַן אוֹפָן פּוּן "כְּאִילּוּ יָלְדוֹ" - מֶען דַארְף זִיךְ פָּארְשְׁטֶעלְן כְּאִילוּ דָאס אִיז אַן אֵייגְן קִינְד.

פַּאר אֵייגֶענֶע קִינְדֶער זָאגְט מֶען מוּסָר גָאר אַנְדֶערְשׁ וִוי פַּאר פְּרֶעמְדֶע. לְמָשָׁל, אוֹיבּ אַ קִינְד קוּמְט אַרַיין שְׁפֶּעט אִין כִּתָּה, וֶוען דָאס וָואלְט גֶעוֶוען אַן אֵייגְן קִינְד, וָואלְט מֶען אִים טַאקֶע פָּארְהַאלְטְן, אָבֶּער אִין דִי זֶעלְבֶּע צַייט וָואלְט מֶען פַּארְשְׁטַאנֶען אַז אֶפְשָׁר הָאט דִי מַאמֶע אִים שְׁפֶּעט אוֹיפְגֶעוֶועקְט אָדֶער אִיז גֶעוֶוען אַ צְוֵוייטֶע סִיבָּה. דִי מוּסָר וֶוערְטֶער וֶועלְן גֶעזָאגְט וֶוערְן רוּאִיגֶערְהֵייט מִיט אַ רַחְמָנוּת'דִיגְן בְּלִיק אוֹיפְן קִינְד, פִּינְקְט אַזוֹי דַארְף מֶען זִיךְ פִירְן וֶוען מֶען הַאנְדְלְט מִיט פְּרֶעמְדֶע קִינְדֶער.

וֶוען אַ קִינְד פִירְט זִיךְ נִישְׁט אוֹיף וִוי עֶס דַארְף צוּ זַיין אוּן מֶען דַארְף אִים זָאגְן מוּסָר, אוֹיבּ אִיז דָא לִיבְּשַׁאפְט, זָאגְן דָאךְ שׁוֹין דִי הֵייליגֶע חֲכָמִים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה נה, ח): "אַהֲבָה מְקַלְקֶלֶת אֶת הַשּׁוּרָה" - לִיבְּשַׁאפְט טוֹישְׁט דֶעם גַאנְצְן סֵדֶר. וֶוען עֶס אִיז דָא לִיבְּשַׁאפְט קֶען מֶען זִיךְ גְרִינְגֶער שְׁטַארְקְן אוֹיפְן נַאטוּרְלִיכְן כַּעַס וָואס מֶען הָאט אוֹיפְן קִינְד, אוּן מִמֵּילָא וֶועט מֶען זָאגְן דִי זַאכְן אוֹיפְן רִיכְטִיגְן אוֹפָן. אָבֶּער אוֹיבּ עֶס אִיז נִישְׁטָא קַיין לִיבְּשַׁאפְט, וֶועט מֶען אִים פָּארְהַאלְטְן מִיט אַן אִינֶערְלִיכֶע שִׂנְאָה אִין הַארְץ, אוּן מֶען וֶועט גָארְנִישְׁט אוֹיפְטוּן.

בֶּעטְן דֶעם אֵייבֶּערְשְׁטְן יֶעדְן אִינְדֶערְפְרִי

אַז דֶער אֵייבֶּערְשְׁטֶער הָאט אַייךְ גֶעגֶעבְּן אַזַא מַתָּנָה אַז אִיר קֶענְט נָאךְ אַ טָאג גֵיין לֶערְנֶען תּוֹרָה מִיט אִידִישֶׁע קִינְדֶער, דַארְפְט אִיר בֶּעטְן דֶעם אֵייבֶּערְשְׁטְן אַז אִיר זָאלְט זֵיי טַאקֶע לִיבּ הָאבְּן.

יֶעדְן אִינְדֶערְפְרִי אוֹיפְן וֶועג צוּ דִי קִינְדֶער, זָאלְט אִיר בֶּעטְן דֶעם אֵייבֶּערְשְׁטְן: **"הֵייליגֶער בַּאשֶׁעפֶער, הֶעלְף מִיר אִיךְ זָאל לִיבּ הָאבְּן מַיינֶע תַּלְמִידִים אוּן זֵיי זָאלְן מִיר לִיבּ הָאבְּן"**, וַוייל אוֹיבּ עֶס וֶועט זַיין לִיבְּשַׁאפְט, וֶועלְן זֵיי אָנְנֶעמֶען אַלֶעס וָואס מֶען וֶועט זֵיי זָאגְן - סַיי דִי גוּטֶע וֶוערְטֶער, אוּן סַיי דָאס וָואס מֶען וֶועט

פאַרלאַנגען פון זיי זיך צו פאַרבעסערן.

אויב עס האָט זיך געמאַכט אַז מען האָט פאַרגעסן צו בעטן פאַרן אַריינגיין אין כתה, זאָל מען אַראָפּנעמען אַ מינוט פון הפסקה און דעמאָלט בעטן דעם אייבערשטן, אָדער כאָטש ביים סוף טאָג אויפן וועג אַהיים; ווייל נאָר דורך תפלה איז מעגליך צו זוכה זיין ליב צו האָבן די קינדער.

נישט רעדן אָן רשות

מחנכים דאַרפן אויסלערנען די קינדער אַז מען טאָר נישט רעדן אינמיטן פאַרלערנען. אויב מען וויל עפעס זאָגן אין כתה - דאַרף מען אויפהייבן די האַנט און וואַרטן ביז מען באַקומט רשות צו רעדן. זאָגט פאַר די קינדער: "איך וויל הערן וואָס דו האָסט צו זאָגן, אָבער מען קען נישט רעדן אָן רשות".

מען מוז דאָס אַוועקשטעלן אַזוי פעסט און שטאַרק ווי מען האַקט אַריין אַ נאָגל אין אַ וואַנט. ווייל אויב מען לאָזט צו אַז קינדער זאָלן זיך קענען אָנרופן אין כתה אָן רשות, וועט מען אַ גאַנץ יאָר נאָר זיין פאַרנומען מיטן שטיל מאַכן די קינדער און מען וועט גאָרנישט קענען אַריינלייגן אין זיי. אויב מען זעט אַז אַ קינד האָט זיך צורעדט אָן רשות מיט אַ צווייטן, דאַרף מען אים זאָגן זייער שטרענג: "מען קען נישט יעצט רעדן!" מען דאַרף דאָס איבערזאָגן נאָכאַמאָל און נאָכאַמאָל ביז די זאַך וועט ווערן אינגאַנצן אַוועקגעשטעלט.

אַ מחנך איז נישט באַרעכטיגט צו זאָגן: 'עס גייט מיך נישט אָן אויב קינדער רעדן אַריין ווען איך האַלט אינמיטן רעדן'. דאָס איז נישט קיין פרייוויליגע זאַך וואָס ווענדט זיך אינעם מחנך, אַז אויב ער וויל וועט ער עס פאַרלאַנגען און אויב נישט - נישט. עס איז אַ פליכט וואָס ליגט אויף מחנכים אויסצולערנען די קינדער צו האָבן דרך אָרץ פאַר מחנכים, עלטערן, און פאַר סיי וועלכע עלטערע מענטש, אַז מען טאָר נישט אַריינהאַקן אינמיטן ווען זיי רעדן.

אַפילו ווען מען לערנט נישט פאַר, נאָר מען פירט אַ געשמאַקע שמועס מיט די קינדער; מען שמועסט איבער אַן ענין און מען הערט אויס וואָס די קינדער האָבן צוצולייגן, דאַרף עס אויך צוגיין מיט דרך אָרץ, אַז בשעת דער מחנך רעדט - טאָר מען נישט איבערהאַקן אינמיטן זיינע ווערטער.

ליבשאַפט און פעסטקייט

עס מאַכט זיך אָפט ביי קינדער, אַז ווען מען פאַרלאַנגט פון זיי געוויסע זאַכן אין כתה - ווי למשל זיך אַראָפּצוזעצן, זיין שטיל, אָדער פאָלגן - וועלן זיי אַהיימקומען און שרייען: "מיין רבי (אָדער מיין לערערין) האָט מיך נישט ליב, ער צווינגט מיך צו טון דאָס און דאָס". באַמת מיינט דאָס בכלל נישט אַז עס פעלט ליבשאַפט פונעם מחנך צום קינד; עס קען גאָר זיין אַז דער מחנך האָט זייער ליב די קינדער און ער וויל זיי פשוט אויסלערנען דרך אָרץ. דאָס איז בלויז אַ וועג ווי אַזוי קינדער פרובירן אויסצופירן זייערס דורך בלאָזן און קוועטשן די עלטערן.

אַסאַך מאָל הערט מען פון מחנכים אַז זיי פילן זיך שלעכט נאָכן פאַרלאַנגען פון אַ קינד דרך אָרץ, ווייל זיי זענען שפעטער געוואויר געוואָרן אַז דאָס קינד איז אַ רחמנות. דאָס זענען נישט קיין ריכטיגע מחשבות; וואָס האָט איינס מיטן צווייטן? אַ רחמנות בלייבט טאַקע אַ רחמנות, אָבער דאָס נעמט נישט אַראָפּ די פליכט פון זיך אויפפירן מיט דרך אָרץ; די צוויי זאַכן זענען בכלל נישט קיין קעגנזאַץ איינע צו די אַנדערע.

אַפילו פון אַ קינד וואָס איז באַמת אַ רחמנות, ווי למשל אַ קינד וואָס איז לא עלינו נישט געזונט - דער אייבערשטער זאָל אָפּהיטן - דאַרף מען אויך פאַרלאַנגען דרך אָרץ.

אויב אַ קינד גייט אַריבער שוועריקייטן אינדערהיים, מאַכט אים דאָס טאַקע פאַר אַ רחמנות, אָבער מען דאַרף אים נאָכאַלץ אויסלערנען אַז מען טאָר נישט רעדן ווען אַן עלטערער מענטש רעדט. און אויב די עלטערן פונעם קינד זענען אַוועקגעפאָרן אויף וואַקאַציע, איז דאָס טאַקע אַ סיבה צו פאַרשטיין פאַרוואָס דאָס קינד איז יעצט אַביסל צעשפילט און נישט רואיג און מישב, אָבער מען דאַרף אים נאָכאַלץ אויסלערנען דרך אָרץ.

עס מוז זיין דרך אָרץ אין כתה, און מען דאַרף ליב האָבן די קינדער.

אַ נאַטור פון מלכות

עס מאַכט זיך אָפט ביי קינדער אַז איין קינד פאַרמאָגט אַ נאַטור פון מלכות און פירערשאַפט. דאָס מיינט אַז די אַנדערע קינדער בְּרענגען אים זייער נאַש און יעדער וויל נאָר שפילן וואָס ער וויל, און אַזוי ווייטער. מען דאַרף וויסן, אַז עס קומט זיך נישט פאַר אַזאַ קינד מען זאָל אים אַוועקנעמען זיין מלכות. אויב דאָס קינד טשעפּעט נישט קיינעם, וואָס קען ער דען טון? דער אייבערשטער האָט אים דאָך אַזוי באַשאַפן, און מען דאַרף אויפבויען דאָס קינד לויט זיין אייגענעם אופן און נאַטור.

אָבער אויב דאָס קינד ניצט אויס זיין מלכות צו טשעפּען אַנדערע קינדער, ער שטייט און סטראַשעט: "אויב דו וועסט מיר נישט געבן דיין נאַש, וועל איך דיר נישט אַריינעמען אין מיין שפיל", דאַרף מען דאָס גלייך אָפּשטעלן, ווייל ער באַ'עולה'ט אַנדערע קינדער.

אויפבויען מיט אֱמונה

אַזוי אויך מאַכט זיך אָפט אין אַ כתה, אַז איין קינד איז אינערליך צעקלאַפּט און צעריסן, דאַרף מען וויסן אַז דאָ איז אויך דער זעלבער כלל וואָס מיר האָבן פריער געזאָגט. מען וועט גאָרנישט אויפטון אויב מען וועט צוגיין צו אים און אים אייגרעדן אַז באַמת איז ער נישט קיין רחמנות וכו', ווייל דאָס קינד שפירט זיך דאָך ביי זיך צעריסן און צעקלאַפּט.

די איינציגסטע עצה איז אים אויפצובויען מיט אַסאַך אֱמונה. מען זאָל רעדן צום קינד אַסאַך דיבורי אֱמונה און אים זאָגן: "דער אייבערשטער האָט דיך ליב", מען זאָל עס אים איבערזאָגן נאָכאַמאָל און נאָכאַמאָל, און דאָס וועט אים אויפלעבן און מאַכן געזונט.

זיך אָנגרייטן צו די לימודים

נאָך אַ זאַך וואָס איז זייער וויכטיג פאַר מחנכים: מען דאַרף זיך גוט אָנגרייטן וואָס מען גייט לערנען מיט די קינדער. מען דאַרף זיך שוין פאָרקוקן אַ וואָך בעפאָר, און אָנגרייטן אַלע צעטלעך פאַר די קומענדיגע וואָך.

אַ סגן מנהל פון אַ תלמוד תורה האָט מיך געפרעגט, ווי אַזוי ער קען איינפירן ביי זיך אין חדר אַז עס זאָל זיין אַזוי ווי אין די שולעס, וואו עס איז איינגעפירט אַז אַלע צעטלעך וואָס די לערערינס ווילן האָבן פאַר די קומענדיגע וואָך דאַרפן זיי שוין אַריינגעבן אין אָפיס אַ וואָך פריער;

המשך שִׁיעוּרִים אִין חִינוּךְ

פּוּנֶעם רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיטָ"א

פַארְוָואס בַּיי אִים אִין חֵדֶר גֵייט אַלֶעס דִי לֶעצְטֶע מִינוּט? הָאבּ אִיךְ אִים גֶעזָאגְט: "עֶס וֶוענְדְט זִיךְ נִישְׁט אִין קֵיינֶעם, נָאר אִין דִיר אַלֵיין. זַיי מוֹדִיעַ פַאר אַלֶע מְלַמְדִים אַז פוּן הַיינְט אוּן וַוייטֶער קֶען מֶען מֶער נִישְׁט אַרַיינְגֶעבְּן קַיין צֶעטְלֶעךְ אִינְמִיטְן דִי וָואךְ, נָאר מֶען דַארְף אַלֶעס אַרַיינְגֶעבְּן אִין אָפִיס אַ וָואךְ בֶּעפָאר. אוּן אוֹיבּ עֶס וֶועט זִיךְ יָא מַאכְן אַז אַ מְלַמֵד וֶועט קוּמֶען צוּ דִיר מִיט אַ צֶעטְל אִינְמִיטְן דִי וָואךְ, זָאלְסְטוּ עֶס נִישְׁט אָנְנֶעמֶען".

אָךְ אוּן וֵויי אוֹיבּ מֶען קוּמְט אַרַיין אִין כִּתָּה נִישְׁט אָנְגֶעגְרֵייט וִוי עֶס דַארְף צוּ זַיין, וַוייל דֶעמָאלְט קֶען מֶען נִישְׁט הָאבְּן קַיין הַצְלָחָה.

מֶען קֶען נִישְׁט נֶעמֶען דֶעם חוּמָשׁ אַ מִינוּט פַארְן אַרַיינְגֵיין אִין כִּתָּה, זִיךְ דֶערְמַאנֶען עֶפֶּעס אַ שֵׁיין וָוארְט אוֹיף דִי פַּרְשָׁה פוּן אַ צַדִיק אוּן דָאס נָאכְזָאגְן; פַאר מֶען זָאגְט עֶפֶּעס פַאר קִינְדֶער, דַארְף מֶען גוּט אַרַיינְטְרַאכְטְן צִי דָאס אִיז גֶעאֵייגְנְט צוּ זָאגְן פַאר קִינְדֶער אָדֶער נִישְׁט. אַסַאךְ וֶוערְטֶער זֶענֶען גֶעאֵייגְנְט נָאר פַאר אִינְגֶעלַייט אָדֶער בָּחוּרִים אוּן נִישְׁט פַאר קְלֵיינֶע קִינְדֶער; מֶען קֶען נִישְׁט אוֹיסְמִישְׁן דִי יוֹצְרוֹת. אַזוֹי אוֹיךְ הָאט יֶעדֶע יָארְגַאנְג אַן אֵייגֶענֶעם וֶועג וִוי אַזוֹי מֶען דַארְף אַרָאפְּלֵייגְן אַ זַאךְ, אוּן מֶען דַארְף זִיךְ צוּ דֶעם פָארְגְרֵייטְן מִיט יִשּׁוּב הַדַעַת.

דֶער עִיקָר, פַארְגֶעסְט נִישְׁט צוּ בֶּעטְן דֶעם אֵייבֶּערְשְׁטְן לִיבּ צוּ הָאבְּן דִי קִינְדֶער, וַוייל אוֹיבּ עֶס אִיז דָא לִיבְּשַׁאפְט, וֶוערְט דִי גַאנְצֶע אַרְבֶּעט גְרִינְג אוּן גֶעשְׁמַאק. אַנְשְׁטָאט מֶען זָאל טְרַאכְטְן יֶעדְן אִינְדֶערְפְרִי: 'אוֹי, אִיךְ דַארְף שׁוֹין וַוייטֶער לוֹיפְן צוּ דִי קִינְדֶער', וֶועט מֶען קוּקְן דֶערוֹיף מִיט לִיבְּשַׁאפְט אוּן קוֹים קֶענֶען וַוארְטְן צוּ גֵיין צוּ דִי קִינְדֶער זִיךְ צוּ טְרֶעפְן מִיט זֵיי, זֵיי אוֹיפְבּוֹיעֶן אוּן זֵיי גֶעבְּן גוּטֶע וֶוערְטֶער.

וואוֹיל זֶענֶען דִי מְחַנְּכִים וָואס בֶּעטְן יֶעדְן אִינְדֶערְפְרִי דֶעם אֵייבֶּערְשְׁטְן אַז זֵיי זָאלְן לִיבּ הָאבְּן דִי קִינְדֶער; דִי קִינְדֶער וֶועלְן אָנְנֶעמֶען זֵייעֶרֶע וֶוערְטֶער אוּן זֵייעֶר אַרְבֶּעט וֶועט זִיךְ שְׁפִּירְן זֵייעֶר גֶעשְׁמַאק.

בְּרִיוְון פוּן חִינוּךְ

פּוּנֶעם רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיטָ"א

קֶען אַ מְלַמֵּד אוֹיךְ אָנְקוּמֶען צוּ לֶערְנֶען שִׁעוּרִים כְּסִדְרָן?

שְׁאֵלָה:

לְכָבוֹד דֶער רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיטָ"א,

יְיַשֶׁר כֹּחַ פַאר דִי שֵׁיינֶע עֵצוֹת וָואס אִיז מַמָּשׁ מַיין לֶעבְּן; דֶעם פַארְגַאנְגֶענֶעם מוֹצָאֵי שַׁבָּת הָאבּ אִיךְ גֶעלֶערְנְט בְּעֶרֶךְ זִיבְּעֶצִיג פְּרָקִים מִשְׁנַיּוֹת, אוֹיךְ הָאבּ אִיךְ גֶעלֶערְנְט אֵיין טָאג דִי וָואךְ פֶערְצְן בְּלַאט גְמָרָא; אִיךְ הָאבּ זִיךְ אַזוֹי מְחַיֶּ' גֶעוֶוען.

אִיךְ בִּין אַ מְלַמֵּד, אוּן אִיךְ הָאבּ גֶעזֶען אַ בְּרִיוו וָואס דֶער רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיטָ"א הָאט גֶעשְׁרִיבְּן פַאר אַ מְלַמֵּד: "לֵייג אַלֶעס אַוֶועק, לָאז אָפּ דַיינֶע שִׁעוּרִים, יֶעצְט נֶעם מְלֻמְּדוּת פַאר דַיין עֲבוֹדַת הַשֵּׁם"; וִויל אִיךְ פְּרֶעגְן אוֹיבּ אִיךְ זָאל טַאקֶע אָפְּלָאזְן מַיינֶע שִׁעוּרִים כְּסִדְרָן, אָדֶער אוֹיבּ עֶס שְׁטֶערְט נִישְׁט דִי מְלֻמְּדוּת אִיז עֶס נִישְׁט קֵיין פְּרָאבְּלֶעם?

יְיַשֶׁר כֹּחַ

תְּשׁוּבָה:

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ה' פַּרְשַׁת וָאֵרָא, כ"ו טֵבֵת, שְׁנַת תשפ"ב לִפְרָט קָטָן

לְכָבוֹד ... נֵרוֹ יָאִיר

אִיךְ הָאבּ עֶרְהַאלְטְן דַיין בְּרִיוו.

מֶען קֶען טוּן בֵּיידֶע, עֶס אִיז דָא צַייט פַאר אַלֶעס; אַז מֶען הִיט דִי צַייט, מֶען לֶעבְּט מִיט אַ סֵדֶר - קֶען מֶען אָנְקוּמֶען זֵייעֶר אַסַאךְ. דֶער הֵיילִיגֶער רֶבִּי זָאגְט (לִקּוּטֵי מוֹהֲרַ"ן חֵלֶק ב, סִימָן נה): "רֶוַח הָעוֹלָם הַזֶּה אֵין לְשַׁעֵר", מֶען קֶען זִיךְ נִישְׁט פָארְשְׁטֶעלְן וָואס מֶען קֶען אַלְץ פַארְדִינֶען בָּזֶה הָעוֹלָם.

שְׁטַארְק זִיךְ מִיט דִי הֵיילִיגֶע אַרְבֶּעט פוּן מְלֻמְּדוּת. חֲכָמֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה זָאגְן (בָּבָא בַּתְרָא ח:), אוֹיפְן פָּסוּק (דָּנִיֵּאל יב, ג): "וּמַצְדִּיקֵי הָרַבִּים כַּכּוֹכָבִים לְעוֹלָם וָעֶד' אֵלוּ מְלַמְּדֵי תִּינוֹקוֹת", אַ מְלַמֵּד וָואס לֶערְנְט תּוֹרָה מִיט אִידִישֶׁע קִינְדֶער אִיז צוּגֶעגְלִיכְן צוּ דִי שְׁטֶערְנְס פוּן דִי וֶועלְט, אַזוֹי וִוי עֶס אִיז נִישְׁט מֶעגְלִיךְ אָפְּצוּצֵיילְן דִי שְׁטֶערְנְס פוּן דִי וֶועלְט - אַזוֹי קֶען מֶען נִישְׁט אָפְּצֵיילְן דִי גְרוֹיסֶע זְכוּתִים וָואס אַ מְלַמֵּד הָאט.

וֶוען עֶס קוּמְט צוּ טוּן פַאר דִי קִינְדֶער, אָפְּגֶערֶעדְט אִין דִי צַייט פוּן חֵדֶר, דִי צַייט וָואס מֶען דַארְף זַיין מִיט דִי קִינְדֶער - דֶעמָאלְט אִיז זִיכֶער אַז מֶען דַארְף אַלֶעס לֵייגְן אִין דִי זַייט אוּן נָאר זַיין פַארְנוּמֶען מִיט דִי קִינְדֶער, אַזוֹי אוֹיךְ, אוֹיבּ אִיז דָא זַייטִיגֶע צַייטְן, דַארְף מֶען דֶעמָאלְט טוּן פַאר דִי קִינְדֶער; מֶען קֶען זִיךְ דֶעמָאלְט אָנְגְרֵייטְן דִי לִמּוּדִים פַאר דִי קוּמֶענְדִיגֶע טֶעג, אָדֶער מַאכְן אִינְטֶערֶעסַאנְטֶע פְּרָאגְרַאמֶען וְכוּ' וְכוּ' - דֶעמָאלְט זָאלְסְטוּ אַלֶעס לֵייגְן אִין דִי זַייט; דָאס מֵיין אִיךְ אִינֶעם בְּרִיוו: "לֵייג אַוֶועק אַלֶעס, לָאז אָפּ דַיינֶע שִׁעוּרִים, יֶעצְט נֶעם מְלֻמְּדוּת פַאר דַיין עֲבוֹדַת הַשֵּׁם", אוּן אִין דִי אִיבְּרִיגֶע צַייט - דֶעמָאלְט קֶען מֶען לֶערְנֶען שִׁעוּרִים כְּסִדְרָן.

אִיךְ בִּין אַמָאל גֶעוֶוען בַּיי מוֹהֲרָא"שׁ זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ מִיט נָאךְ אֵיינֶעם, יֶענֶער הָאט גֶעבֶּעטְן אַז מוֹהֲרָא"שׁ זָאל מִיר הֵייסְן אוֹיפְהֶערְן לֶערְנֶען מַיינֶע שִׁעוּרִים, יֶענֶער הָאט גֶעזָאגְט בְּפָנַי: "מוֹהֲרָא"שׁ זָאל זָאגְן פַאר יוֹאֵל זָאל נָאר מְחַזֵּק זַיין בָּחוּרִים, יוֹאֵל טָאר נִישְׁט לֶערְנֶען, זַיין לֶערְנֶען אִיז אַן עֲבֵירָה, עֶנְדֶערְשׁ זָאל עֶר רֶעדְן מִיט נָאךְ אַ בָּחוּר אוּן נָאךְ אַ בָּחוּר"; דִי מַעֲשֶׂה אִיז גֶעוֶוען אַז אִיךְ הָאבּ דֶעמָאלְט גֶעלֶערְנְט זֵייעֶר אַסַאךְ, אוּן יֶענֶער אִינְגֶערְמַאן הָאט מִיר כְּסֵדֶר גֶעזָאגְט אַז אִיךְ טָאר נִישְׁט לֶערְנֶען, אִיךְ דַארְף נָאר רֶעדְן מִיט בָּחוּרִים, זֵיי מְחַזֵּק זַיין, אוּן אִיךְ הָאבּ אִים גֶעזָאגְט: "אִיךְ פַארְשְׁטֵיי אַז אִיךְ דַארְף אוֹיךְ לֶערְנֶען; אוֹיבּ מוֹהֲרָא"שׁ וֶועט מִיר זָאגְן אַנְדֶערְשׁ - וֶועל אִיךְ פָאלְגְן"; מוֹהֲרָא"שׁ קוּקְט אוֹיף אוּנְז אוּן זָאגְט אוּנְז מִיט אַ שְׁמֵייכְל: "עֶס אִיז דָא צַייט פַאר בֵּיידֶע, עֶס אִיז דָא צַייט צוּ מְחַזֵּק זַיין בָּחוּרִים, אוּן צַייט פַאר

בְּרִיוְון פון חִינוּךְ

פונעם ראש ישיבה שליט"א

לֶערְנֶען תּוֹרָה".

דֶער אֵייבֶּערְשְׁטֶער זָאל הֶעלְפְן זָאלְסְט הָאבְּן הַצְלָחָה אִין אַלֶע עִנְיָנִים.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת בא. שנת תשפ"ב)

מַאךְ יֶעדְן קִינְד פַאר אַ הֶעלְד, הָאבּ לִיבּ יֶעדְן קִינְד

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - ד' פַּרְשַׁת מִקֵּץ, כ"ח כִּסְלֵיו, ד' דְחַנוּכָּה, שְׁנַת תשפ"ב לִפְרָט קָטָן

לְכָבוֹד מַיין טַייעֶרֶער לִיבֶּער ... נֵרוֹ יָאִיר, מְלַמֵּד בְּתַלְמוּד תּוֹרָה הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ בְּרֶסְלֶב, לִיבֶּערְטִי

וֶוער נִישְׁט פַארְלוֹירְן פון קֵיין שׁוּם זַאךְ. גֶעדֶענְק דַיינֶע קִינְדֶערִישֶׁע יָארְן, גֶעדֶענְק וָואס מוֹהֲרָא"שׁ לֶערְנְט אוּנְז, אַז קִינְדֶער זֶענֶען קִינְדֶער, קִינְדֶער זֶענֶען וִוילְד, קִינְדֶער וִוילְן נִישְׁט לֶערְנֶען, קִינְדֶער וִוילְן זִיךְ נָאר שְׁפִּילְן, אוּן אוּנְזֶער אַרְבֶּעט אִיז - זֵיי צוּ מַאכְן לֶערְנֶען, אוּנְזֶער אַרְבֶּעט אִיז - זֵיי צוּ מַאכְן פָאלְגְן.

וֶוער נִישְׁט דֶערְשְׁרָאקְן וֶוען אַ טַאטֶע זָאגְט דִיר אַז דִי קִינְדֶער זָאגְן: "דִי יָאר הָאבְּן מִיר נִישְׁט מוֹרָא, וַוייל דֶער רֶבִּי אִיז נִישְׁט שְׁטְרֶענְג, דֶער רֶבִּי שְׁלָאגְט נִישְׁט, דֶער רֶבִּי טוּט גָארְנִישְׁט"; וֶוער נִישְׁט אוֹיסֶער זִיךְ פון וָואס דִי קִינְדֶער זָאגְן, אוּן זִיכֶער נִישְׁט וָואס עֶלְטֶערְן זָאגְן דִיר.

וֶוען עֶלְטֶערְן רוּפְן דִיךְ מִיט טַעֲנוֹת - זָאלְסְטוּ אוֹיסְהֶערְן וָואס זֵיי זָאגְן; הֶער פון זֵיי אִינְפָארְמַאצְיֶע, הֶער צוּ יֶעדֶעס וָוארְט, אוּן נָאכְדֶעם זָאלְסְטוּ טוּן וָואס דוּ הָאסְט צוּ טוּן; זָאלְסְט נֶעמֶען דִי לִמּוּדִים וָואס דוּ הָאסְט גֶעלֶערְנְט אִין יְשִׁיבָה, דִי לִמּוּדִים פון מוֹהֲרָא"שׁ אוּן מִיט אַסַאךְ סַבְלָנוּת אוּן לִיבְּשַׁאפְט זֵיי וַוייטֶער מְחַנֵּךְ זַיין.

אִיךְ בִּין יֶעצְט אַרוֹיסְגֶעקוּמֶען אִין שְׁטֶעטְל. יֶעצְט אִיז אִינְמִיטְן דִי נַאכְט, אִיךְ שְׁרַייבּ דִיר יֶעצְט נָאכְן פָארְן אַ לַאנְגֶע וֶועג; אִיךְ הָאף מָארְגְן צוּ מַאכְן אַ בַּאזוּךְ בַּיי דִיר אִין כִּתָּה, דִיךְ מְחַזֵּק זַיין.

בְּנוֹגֵעַ דֶעם קִינְד הַיֶּלֶד ... נֵרוֹ יָאִיר וָואס דוּ זָאגְסְט אַז עֶר אִיז דִיךְ נִישְׁט גוֹרֵס, עֶר אִיז קַאלְט, טְרוּקְן וְכוּ' וְכוּ'; וִויל אִיךְ דִיר פְרֶעגְן, וָואס וָואלְסְטוּ גֶעטוּן וֶוען עֶר אִיז דַיין זוּן? וָואס וָואלְסְטוּ גֶעטוּן וֶוען עֶר אִיז דַיין בְּרוּדֶער? חַס וְשָׁלוֹם זָאגְן אוֹיף אַ אִידִישׁ קִינְד עֶר אִיז אַ קַאלְטֶער, אַ טְרוּקֶענֶער וְכוּ' וְכוּ', דִי אַלֶע נֶעמֶען; דוּ רֶעדְסְט אַזוֹי וִוי דִי פְּלִשְׁתִּים וָואס הָאבְּן פַארְשְׁטָאפְּט אַלֶע בְּרוּנֶעמְס וָואס דִי הֵיילִיגֶע אָבוֹת הָאבְּן גֶעגְרָאבְּן (בְּרֵאשִׁית כו, טו), אוּנְזֶער עֲבוֹדָה אִיז צוּ גְרָאבְּן בַּיי יֶעדְן אִיד אוּן טְרֶעפְן אַ בְּרוּנֶעם וַואסֶער, מַיִם חַיִּים; נִישְׁט פַארְשְׁטָאפְּן חַס וְשָׁלוֹם.

אַז אַ קִינְד אִיז פַארְמַאכְט, פַארְשְׁלָאסְן - אִיז אַ סִימָן אַז עֶר גֵייט אַרִיבֶּער עֶפֶּעס אַ שְׁוֶוערִיקֵייט אִין לֶעבְּן. פֶּערְצוּפַאל הַאלְט אִיךְ מִיט וָואס טוּט זִיךְ בַּיי אִים אִין שְׁטוּבּ, עֶר קוּמְט פון אַ צֶעבְּרָאכֶענֶע שְׁטוּבּ, דִי עֶלְטֶערְן זֶענֶען עֶרְגֶעץ אִין אַ צְוֵוייטֶע פְּלַאץ, דִי קִינְדֶער גֵייעֶן אַרִיבֶּער זֵייעֶר שְׁוֶוערֶע יָארְן; אַלֶע בְּרִידֶער אוּן שְׁוֶועסְטֶער זֶענֶען אַזוֹי גֶעוֶוען, אִיךְ הָאבּ אַסַאךְ גֶעאַרְבֶּעט מִיט זַיינֶע גֶעשְׁוִויסְטֶער.

דֶערִיבֶּער בֶּעט אִיךְ דִיר זֵייעֶר, מַיין טַייעֶרֶער לִיבֶּער תַּלְמִיד, אִיךְ הָאבּ דִיךְ אוֹיסְגֶעוֶועלְט צוּ זַיין פון אוּנְזֶער אַרְמֵיי - זָאלְסְטוּ זַיין אַ גוּטֶער סָאלְדַאט, אַ בְּרַאוֶוער גֶענֶערַאל אוּן נִישְׁט לָאזְן חַס וְשָׁלוֹם קֵיין אֵיין קִינְד בְּלַייבְּן פַארְשְׁטָאפְּט. זוּךְ אַ גְרִיבֶּעלֶע בַּיי אִים אִין הַארְץ, זוּךְ וַואסֶער. קוּם מִיר דֶערְצֵיילְן דִי גוּטֶע בְּשׂוּרָה וָואס דִי עַבְדֵי אָבוֹת הָאבְּן דֶערְצֵיילְט (שָׁם, לב): "מָצָאנוּ מָיִם!" זוּךְ אִין אִים אַ פְּלַאץ, מַאךְ אִים אַ הֶעלְד, מַאךְ יֶעדְן קִינְד פַאר אַ הֶעלְד, הָאבּ לִיבּ יֶעדְן קִינְד, וּבִפְרַט דִי קִינְדֶער וָואס עֶס דַארְף נָאךְ אַרַיינְגֵיין אִין זֵיי אַסַאךְ אַרְבֶּעט - זָאלְסְטוּ נָאכְמֶער לִיבּ הָאבְּן.

לֵייג אַוֶועק אַלֶעס, לָאז אָפּ דַיינֶע שְׁעוּרִים, לָאז אָפּ אַלֶעס; יֶעצְט זָאלְסְטוּ נֶעמֶען מְלֻמְּדוּת פַאר דַיין עֲבוֹדַת הַשֵּׁם. זַיי פֶעלְזְן פֶעסְט, וֶוער נִישְׁט צֶעפַאלְן פון קֵיינֶעם, אַל תִּירָא וְאַל תֵּחָת מֵאַף אֶחָד שֶׁבָּעוֹלָם! לֶערְן אוֹיס דִי קִינְדֶער זֵיי זָאלְן זִיךְ נִישְׁט טְשֶׁעפֶּען, לֶערְן זֵיי אוֹיס צוּ זַיין הֵיילִיג.

אֵיין שְׁעוּר זָאלְסְטוּ נִישְׁט מְוַתֵּר זַיין: עֲצָתוֹ אֱמוּנָה; דָאס זָאל זַיין דַיין וֶועג וַוייזֶער, דַיין חִזּוּק, דַיין מוּסָר סֵפֶר, דַיינֶע שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן.

אִיךְ בֶּעט פַאר דִיר שְׁטֶענְדִיג.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת ויחי, שנת תשפ"ב)

חִינוּךְ אָפְּטֵיילוּנְג

אויף קול ברסלב

צו הערן אלע שיעורים אויף חינוך
פון דער ראש ישיבה שליט"א
אויף קול ברסלב
דרוקט: 1-2-4-2
- שמעו ותחי נפשכם -

צו באקומען וועכנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: chinuchgilyon@gmail.com

קול ברסלב

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך
212-444-9191 / 845-351-0910
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 4383008080
בעלגיע 3235003461 / ארגענטינע 11552354370

קוואל פון אמונה (פרויען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363/ קאנאדא 438-320-9090
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com/ טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876